

Onlar Allahdan gələn nemət və mərhəmətə görə, həm də Allahın möminlərin mükafatını puça çıxarmayacağına görə sevincək olurlar.

(ƏLİ İMRAN SURƏSİ 171)

Onun üzündə izah olunmaz bir təbəssüm və bir o qədər də ürəyə sərnilik gətirən hassas baxışları vardı. Doğulduğu torpağın ətrini, suyunun saflığını, havasının təmizliyini- danışığında, ifadə tərzində, bir də yerində duymaq olurdu...

Vətən müharibəsi hamımızı bir yumruq altında birləşdirdi. Bu "Dəmir yumruq" idi. Bu yumruğu nə açmaq olardı, nə sıxmaq, nə də əzmək. Çünki bu yumruğun sahibləri öz mərdliyi, qorxmazlığı, cəsarəti ilə sanki seçilmişlərdən idilər. Belə mərd, qorxmaz, cəsarətli seçilmişlərdən biri də Xüsusi Təyinatlı snay-

ci ilin yanvarında hərbi xidmətə çağırılır. 2014-cü ildə müddətdən artıq hərbi qulluq etmək üçün müraciət edir və qəbul olunur. Tovuz rayonunda xidmətə başlayır. Xidmətdə fərqləndiyinə görə Polad Həşimov onu öz yanına, Şəmkir korpusuna götürür. Cavid Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin Təlim-Tədris Mərkəzinə daxil olaraq kursu müvəffəqiyyətlə bitirir. Hərbi peşəkərlərinə görə dəfələrlə sertifikatlar alıb. O silahları yaxşı tanımağı və onlardan sərrast atəş açmağı ilə seçilib. Türkiyədə snayper kursu keçən Cavid öz bilik və bacarıqlarını xeyli təkmilləşdirir. Snayper təlimatçısı kimi bir çox təltiflərə layiq görülür, dəfələrlə "ən yaxşı snayper" fəxri fərmanına layiq görülür. Belarusda "Hərbi idman oyunları və snayper" beynəlxalq yarışlarında iştirak edib. 2019-cu ildə həmin yarışda iyirmi bir ölkə iştirakçıları arasında komanda hesabında ikinci, fərdi yarışda birinci yeri tutub. Yarışdan qayıt-

Cavid haqqında kitablar yazılacaq,

filmlər çəkiləcək, o bu xalqın yaddaşında qəhrəman, igid, vətənpərvər bir şəxsiyyət kimi yaşayacaq. Bu onun haqqıdır. O Tanrının dərgahında ən yüksək mərtəbədə özünə yer tapıb. Biz bunu bilirik. Həm də bilirik ki, Cavid kimi oğullar ölməzdi, örnəkdi, nümunədi, fəxrdir, qürurdu...

Müharibə vahiməli, adı belə göz yaşlarını xatırladan, ayrılığı, itkini göstərən, həm də gələcəyi müəyyən edən bir prosesdir.

Müharibənin fəlsəfəsi

daha ağırdı. Ümumi yanaşması isə təminatlarla ifadə olunan bir zərurət anlamına gəlir... Bu zərurətdə isə Cavid Hüseynov kimi

Polad Həşimovun öz qol saatını

hədiyyə etdiyi şəhidimiz Cavid Hüseynov

per, Vətən müharibəsi şəhidi Cavid Hüseynov idi.

Haqqında yazmaq

nə qədər çətindərsə, bir o qədər qürurlu və fəvralı bir işdi. Çünki haqqında yazdığın və düşüncələrinə paylaştığın insan adı bir insan deyil. O, öz adını və ömrünü ən uca zirvəyə daşıyan və o zirvədən böyük sevinclə baxan bir qəhrəmandı. Qəhrəmanlar isə əbədiyyət deməkdir. Həm bu dünənin, həm də o dünənin əbədi imzaları...

Hələ torpaqlarımız işğaldan azad olunmamışdı, hələ yaralarımız sağalmamış, hələ yurd həsrəti, daş həsrəti bitməmişdi. Cavid öz ömrünü bu həsrətin bitməsinə naminə, yurda, torpağa, daşa, qayaya, dağa qovuşmaq eşqi ilə hər bənövşəyə bağışladı. O bizim üçün, o gələcək üçün, o sevgi, sülh və aydın sabahlar üçün doğuldu, böyüdü və bu amalla ən uca zirvəyə çatdı.

İyul döyüşlərindən qabaq Tovuzda məzuniyyətdə idim. Döyüşlər baş verən ərazilərdə həmin bölgəyə gedib, hadisələri yaxından izləmək istəyirdim. İnsanların ruhunu, əlövünü və qisas yanğını görüb həyəcanlanırdım. Çox fərqli hisslər idi. O hissləri yaşamaq həqiqətən gözəldi...

Cavid Hüseynov

da həmin dönəmi öz müqəddəs işində rahatlıq və həyəcan hissi ilə keçirirdi. Azərbaycan Milli Qəhrəmanı Polad Həşimovun şəhid olması onu bərk sarsıtmışdı. O, içindəki ağırları və əzabları tezliklə döyüşdə sənğitməyi və rahatlanmağı arzulayırdı. Belə də oldu. O həm daxili iztirablarına son qoydu, həm də bizim ağırlarımızı götürdü. Ancaq özü bu gün göylərdədi, o həmişə göylərdə olacaq, o bayrağı uğrunda qalxdığı zirvədən bizə baxacaq. Bu onun dünyaya gəlişindən bəri həyata keçirdiyi missiyadı...

Cavidin qısa, amma şərəfli, bir insanın sığdırma bilməyəcəyi bu qədər faydalı və gərəklili vətəndaş ömrünə baxıram. Baxdıqca həm sevinir, həm də kövrəlirəm...

1993-cü ildə Tovuz rayonunun Alakol kəndində dünyaya göz açan Cavid ailədə bir qardaş, iki bacı olublar. O anadan olanda atası Hübət Hüseynov Birinci Qarabağ döyüşlərində könüllü olaraq döyüşürdü. Cavid 2012-

dıqdan sonra Polad Həşimov onu qəbul edir və öz qol saatını ona bağışlayır. 2018-ci ildə Cavid Hüseynov "Azərbaycan Ordusu-100" medalı ilə təltif edilib.

Vətən müharibəsi başlayanda

Cavid ən qızgın döyüş bölgələrində iştirak edərək, düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini məhv edir. Onun snayper kimi bacarığı və peşəkərliliyi bir çox döyüşlərdə həlledici rol oynayırdı. Döyüş yoldaşları onun məhv etdiyi düşmənin sayını ümümlən döyüş yoldaşları arasında ən çox olduğunu və bununla da düşmənin sardıçı zərbənin vurulduğunu söyləyirdilər...

Cavidin döyüş yolu Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan, Hadrut, Laçın, Qubadlı və digər ərazilərdən keçib.

O, həmin müqəddəs yurd yerlərimizi işğaldan azad edəcək xoşbəxt olub. Onun xoşbəxtliyi Günəş kimi üzündə parlayıb, ətrafına işıq saçıb.

Cavid bir Vətən aşığı, bir torpaq sevdalısı idi. Ona görə də hər alınan torpaqda, hər qarışda onun gözləri yaşarır, ürəyi daha bərk döyünürdü...

Necə oğullar gedir, necə ürəklər gedir, bu yurdu, bu torpağı yaşatmaq üçün... Bu gün Cavid kimi yurdunu, elini, obasını yaşatmaq üçün canından keçənlərin xatirəsi ən uca, ən ali, ən mötəbər məqama aiddir. Bu ucalıq o qədər xüsusi və önəmlidir ki, biz nə qədər yazsaq da, nə qədər danışsaq da, nə qədər araşdırsaq da, yenə də azdır.

qəhrəmanları tanıyır, onları öyrənir və fərqləndiririk. Ancaq bu təkcə müharibə vaxtı deyil, hər zaman belə olmalıdır. Hərbiçilərə diqqət və qayğı bizim hər birimizin borcudur. Bu həm də bizim öz vicdanımız qarşısında hesabatımızdır. Bu yazını yazdığımıza görə Cavid kimi oğullara borcluyam, bu gün rahat şəkildə yaşamağımıza görə Cavid kimi oğullara "sağ ol" deməliyik, bu gün azad olunmuş torpaqlarımızda yaşayacağımıza görə Cavid kimi oğullara minnətdar olmalıyıq Bəli, bu belədir. Belə də olmalıdır...

Cavidin şəkillərinə baxıram. Şəkillərdə Cavidin gözləri diqqətimi çəkir. O gözlərdə böyük bir arzu görürəm. O arzu Vətənin bütövlüyü, azadlığı və müstəqilliyidir. İlahi, bir insanın gözlərində bunu bu qədər aydın və asan hiss etmək necə də qəribədir. Axı gözlər yalan söyləməz... Cavid Hüseynovun bizə qaytardığı torpaqlarda şəhidlərimizin qanı var. Deməli, o torpaqları bir daha vətən edən Cavid kimi canı ilə, qanı ilə ürəklərdə əbədi ünvan salan oğullarıdır. Onları unutmamaq olmaz. Bu bizim sonumuz olar. Bu bizim bir millət kimi yox olmağımız olar. Şəhidləri unutmamaq -Allahı unutmamaqdır...

Düşüncələrimi yazıya köçürəli ancaq Cavidin döyüş yolu, qələbə sevinci, arzuları, xəyalları göz önündən keçir. O anasını bu yerlərə gətirəcəyindən, onları azad etdiyi torpaqlarımızla tanış edəcəyindən danışır. O danışdıqca sanki dünya daha da böyüyür, torpaq daha da doğmalaşır, vətən daha da sevilir. Cavid həm də bizə Vətənin həqiqi, saf və səmimi sevgisini göstərmiş oldu... O bu işi ilə illərin, əsrlərin adamı oldu. Yaşayan, yaşadan və yaşadacaq bir ömürdü- Cavidin ömrü...

İndi Yaz fəslinin ilk günləridi. Quşların səsi təbiətin gülüşünə qonub sanki. Buludların pambıq kimi göy üzünə sancılması kimi göz oxşayır səma. Küləklərin xoş nəvazişi, Günəşin ilq nəfəsi duyulur, ağaclar yaşıl libasına qayıdır, ancaq bu gözəlliyi qoruyanlar, bu gözəlliyə rəng qatanlar indi aramızda yoxdu. Hərəsi bir evin nəfəsi, bir evin gülüşü, bir evin istisi idi. Onlar öz nəfəsərini, öz gülüşlərini, öz isitliklərini bu yurd üçün, bu torpaq üçün ayırıb getdilər. Bu yurd, bu torpaq, bu Vətən istisindən, gülüşündən, nəfəsindən əziyyət çəkməsin dey...

Tural Cəfərli